

بررسی ارتباط تلفات ماهی فیتوفاگ با برخی از فاکتورهای محیطی استخرهای پرورش ماهی مجتمع پرورش ماهی آزادگان

سارا عبدالله^{*}، مژگان خدادادی^۱، رحیم پیغان^۲ و ابراهیم رجب زاده^۳

۱. دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات خوزستان

۲. دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

۳. دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران، اهواز

۴. دانشگاه علوم و فنون دریایی، خرمشهر

تاریخ پذیرش: ۸۹/۲/۳۰

تاریخ دریافت: ۸۸/۱۱/۴

چکیده

Investigating relationship between silver carp Mortality and some environmental factors in fish culture ponds of Azadegan Farming Complex.

Abdollahi, S.^۱, Khodadadi, M.^۲, Peyghan, R.^۳ & Rajabzadeh, E.

1- Science and Research Branch, Islamic Azad University, Khuzestan, Iran

2- Islamic Azad University, Ahvaz-Branch

3- Shahid Chamran University, Ahvaz- Iran

4- Faculty of Marine Sciences and Technology, University of Khoramshahr

Abstract

In the present study within nine months (from January to September) water of Azadegan freshwater ponds was sampled in every 15 days intervals (2 times monthly). Samples were taken from 4 ponds in which 3 ponds had mortality history and one pond was considered as control. Determination of physicochemical factors such as temperature, pH, dissolved oxygen, ammonia, nitrite and total phosphorus were performed and also recognition and counting of phytoplankton was done by using slide chamber and invert microscope. In this study a total of 28 genera belonging to 4 phyla of phytoplankton such as green algae (Chlorophyta), blue-green algae (Cyanophyta), Diatoms (Bacillariophyta) and (Euglenophyta) were recognized. Most abundant phytoplankton was belonged to Cyanophyta phylum. But Chlorophyta phylum had the most variety of the genera. The one-way ANOVA test showed that there is no significant difference between phytoplankton densities in ponds. The mean NO₂ concentration in wintering ponds was 0.12±0.19 that changed significantly during the season. In culture ponds the physico-chemical factors such as oxygen, pH, temperature, ammonia, nitrite and TP had changed significantly during the study. In culture ponds, the oxygen, temperature, pH, nitrite and ammonia ranges were 6-8 mg/l, 24-31 C, 8.5-9.2, 0.38-0.01 mg/l, 2.25-0.2 mg/l respectively. During the present study three species of cyanobacteria namely, *Phormidium sp.*, *Aphanizomenon sp.* and *Oscillatoria sp.* were identified which some other studies showed them as potential toxic or in the case of heavy bloom of *Oscillatoria*, there has been massive fish mortality in the ponds.

Keywords: Environmental factors, phytoplankton, culture ponds, Azadegan Site

این تحقیق به مدت ۹ ماه (دی ماه ۱۳۸۷ تا مهر ماه ۱۳۸۸) در فواصل زمانی ۱۵ روز یک بار از آب استخرهای پرورش ماهی در مجتمع پرورش ماهیان گرمابی آزادگان، از ۳ مزرعه با سابقه تلفات در چند ساله اخیر و یک مزرعه به عنوان شاهد، نمونه برداری انجام شد. فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی آب از جمله دما، pH، اکسیژن محلول، آمونیاک، نیتریت و فسفر کل اندازه گیری شد. شناسایی و شمارش فیتوپلانکتون نیز صورت گرفت. در این مطالعه تنوع جمعیت فیتوپلانکتون از ۲ جنبه کمی و کیفی مورد بررسی قرار گرفت. جمماً ۲۸ جنس از ۴ شاخه ی جلبک های سبز (Chlorophyta) و جلبک های سبز - آبی (Cyanophyta)، دیاتومه ها (Bacillariophyta) و (Euglenophyta) شناسایی شدند. با داشتن ۱۲ جنس، بالاترین تعداد تنوع جنس های فیتوپلانکتونی را به خود اختصاص داد. نتایج حاصل از ANOVA برواری نشان داد که بین مزرعه شاهد و سایر مزارع تفاوت معنی داری وجود ندارد ($P > 0.05$). میزان نیتریت در استخرهای بجه ماهی (نمونه برداری در ماههای دی تا فروردین) بطور متوسط ۰/۹ میلی گرم در لیتر با انحراف معیار ۰/۰ بود. در طی این ۴ ماه نمونه برداری در تعدادی از ماهها دارای تفاوت معنی دار بود ($P < 0.05$).

در استخرهای برواری، فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی مانند: اکسیژن محلول، دما، آمونیاک، نیتریت و فسفر کل در طول ۵ ماه نمونه برداری (از دیبهشت تا شهریور)، در بعضی از ماهها دارای تفاوت معنی دار هستند ($P < 0.05$). اکسیژن محلول در استخرهای برواری در محدوده ۶-۸ میلی گرم در لیتر، دما در محدوده ۲۴-۳۱ درجه سانتی گراد و pH در محدوده ۹/۲-۸/۵ قرار داشت. میزان نیتریت در استخرهای برواری مورد مطالعه در محدوده ۰/۰۱-۰/۲۸ میلی گرم در لیتر تعیین شد که بطور متوسط برابر ۰/۲ میلی گرم در لیتر با انحراف معیار ۰/۰۸ بود. میزان آمونیاک در استخرهای برواری مورد مطالعه در محدوده ۰/۵-۰/۳ میلی گرم در لیتر قرار داشت و بطور متوسط ۰/۸ میلی گرم در لیتر با انحراف معیار ۰/۰۵ بود. در بین انواع فیتوپلانکتون مشاهده شده گونه های *Phormidium sp.* و *Aphanizomenon sp.* از فیتوپلانکتون سبز- آبی نیز مشاهده شد که به عنوان گونه های سمی گزارش شده اند.

واژگان کلیدی

فاکتورهای محیطی، فیتوپلانکتون، استخرهای پرورش ماهی، مجتمع پرورش ماهی آزادگان

* مسئول مکاتبه safishery@gmail.com

مقدمه

پرورش ماهیان گرمابی آب شیرین نقش مهمی در اقتصاد استان خوزستان دارد. متاسفانه تلفات بی شماری گاه و بیگاه در ماهیان فیتوفاج در مزارع پرورشی مشاهده می شود. در این رابطه در سالهای اخیر در زمینه عوامل بیماری زایی عفونی و انگلی مطالعاتی صورت گرفته است (محمدیان، ۱۳۸۷).

پرورش دهنده‌گان برای تولید محصول بیشتر، از مقادیر بالای کود و مواد غذایی در استخراجها استفاده می کنند، که با رسوب مواد غذایی و تجزیه‌ی مواد آلی، در آب‌های این استخراجها حالت یوتوفیکاسیون رخ می دهد. این عمل سبب شکوفایی فیتوپلانکتون در حد بالا، بویژه شکوفایی سمی و مضر سیانو باکتریایی می شود (احمدی و همکاران، ۱۳۷۸). وقوع شکوفایی‌های سمی سیانو باکتریایی در دریاچه‌های یوتوفی، منابع نگهداری آب به یک مشکل بسیار بزرگ در سراسر جهان تبدیل شده است (Paerl *et al.*, 2001).

در شکوفایی سیانو باکتریایی در آب شیرین معمولاً هم گونه‌های تولید کننده‌ی سم و هم گونه‌های غیر سمی دیده می شود. سم تولید شده توسط سیانو باکتری‌ها عامل مسمومیت انسانها، حیوانات وحشی و اهلی، آلودگی آب مصرفی انسانها، مرگ و میر ماهی‌ها و حذف دیگر موجودات آبزی یک اکوسیستم است (Carmichael, 2001). سوموم سیانو باکتریایی در موارد مرگ و میرهای انبوه ماهیان پرورشی یا ماهیان وحشی در هنگام بررسی خصوصیت رفتاری ماهیان و پاتولوژی آنها به خوبی تشخیص داده شده اند (Rodger *et al.*, 1994).

در میان انواع سیانو باکترهای تولید کننده‌ی سوموم، جنس *Microcystis*، یکی از خطرناک‌ترین جنس‌ها شناخته شده است که ترشح کننده‌ی سم هپاتوکسین (Codd, 2000 and Dawson, 1998) و یک عامل تسریع کننده‌ی رشد تومورها می باشد (Nishi Waki-Matsushima *et al.*, 1992).

گونه‌هایی که سبب بسیاری از این مسمومیت‌ها می شوند شامل:

Microcystis aeruginosa, *Aphanizomenon flosaque*, *Anabaena circinalis* هستند. (Azevedo *et al.*, 1994 and Lagos *et al.*, 1999) همچنین نروتوکسین‌های مترشحه از پلانکتون هایی مانند *Oscillatoria* و *Phormidium* (متعلق به رده Cyanophyceae) نیز در برخی از گزارش‌ها عامل مرگ چهار پایانی شناخته شده است، که از آن آب‌ها آشامیده اند (Codd *et al.*, 1992).

به طور کلی اهداف این تحقیق عبارتند از: الف) کسب اطلاعات در مورد جمعیت و تنوع گونه‌های پلانکتونی در مجتمع پرورش ماهی آزادگان ب) شناسایی گونه‌های مضر که بطور بالقوه میتوانند باعث صدمه به صنعت پرورش ماهیان گرمابی شوند. چ) تهیه داده‌های مقدماتی در مورد وضعیت فاکتورهای فیزیکو شیمیایی آب و مدیریت آن در طول زمان نگهداری بچه ماهیان تا موعد برداشت آنها در اندازه پرواری به منظور داشتن پیش زمینه‌ای در مورد شرایط بچه ماهیان در طول دوره رشد بود.

مواد و روش‌ها

مکان انجام تحقیق

مکان مورد مطالعه در ۴ مزرعه در مجتمع پرورش ماهیان گرمابی آزادگان در جنوب شهر اهواز با مختصات ۴۸ درجه و ۳۹ دقیقه طول شرقی و ۱ درجه و ۳۹ دقیقه عرض شمالی قرار دارد (شکل ۱). از لحاظ آب و هوایی جز مناطق خشک بیابانی با زمستان‌های کوتاه و معتدل و تابستان‌های گرم و طولانی محسوب می شود.

شکل ۱- عکس ماهواره‌ای از مجتمع پرورش ماهی آزادگان و مکان‌های نمونه برداری (برگرفته از Google Earth)

نمونه برداری

نمونه برداری از اواسط دی ماه سال ۱۳۸۷ آغاز و تا مهر ماه سال ۱۳۸۸ طی ۳ فصل صورت گرفت. این دوره مصادف با دوره‌ی رشد بچه ماهیان تا رسیدن به اندازه بازاری است. برای نمونه گیری در این منطقه، ۳ مزرعه که دارای سابقه تلفات بودند به صورت تصادفی انتخاب گردید. همچنین یک مزرعه که در سالهای اخیر سابقه تلفات نداشت به عنوان مزرعه شاهد انتخاب شد. از هر مزرعه یک استخر برای نمونه برداری در نظر گرفته شد. ۴ استخر مورد نظر در موقعیت و فاصله‌ی یکسان از کanal ورودی آب به مزرعه‌ی خود قرار داشته و همچنین از لحاظ ترکیب گونه‌ای ماهیان موجود، دارای ۶۶ - ۲۲ درصد ماهی فیتو فاگ، ۱۵ درصد ماهی کپور معمولی، ۷ - ۵ درصد ماهی کپور سرگنده و حدود ۱۰ - ۱۲ درصد ماهی کپور علفخوار هستند. در هر ماه ۲ بار نمونه برداری (هر ۱۵ روز بار یکبار) انجام گرفت.

نمونه برداری از استخرهای پرورش ماهی بچه ماهیان و استخرهای نگهداری ماهیان پرواری که بچه ماهیان مورد مطالعه به آنها منتقل شدند صورت گرفت و در مجموع ۱۷ نوبت نمونه برداری از پلانکتون و آب انجام شد.

آنالیز فاکتورهای آب

متغیرهای فیزیکی و شیمیایی مانند: دما، اکسیژن محلول (DO)، اسیدیته (pH)، شوری و شفافیت آب به ترتیب با دماسنچ جیوه‌ای، دستگاه DO متر (HANNA HI 9142)، دستگاه سنجنده pH و شوری (مولتی پارامتر Pcs tester tm35) و سشی دیسک در محل نمونه برداری اندازه گیری شدند. مقادیر فسفر کل، نیتریت و آمونیاک پس از نمونه برداری و ثبت نمونه‌ها به آزمایشگاه جهت تعیین مقادیر براساس Standard Method, 1998 منتقال یافت.

آنالیز پلانکتونی

نمونه‌ها توسط تور پلانکتون گیری با چشمی ۵۰ میکرون از سرتاسر محیط استخر جمع آوری و در ظرف‌های پلاستیکی یک لیتری حاوی فرمالین ۵ درصد ریخته شده (Wetzel & Likens, 2000).

برای شناسایی نمونه‌های پلانکتونی، محتویات بطری به آرامی تکان داده شد تا تمام مواد معلق شوند، سپس از وسط ظرف به مقدار ۱ میلی لیتر نمونه برداشته شد، نمونه‌ها بر روی لام شیشه‌ای مخصوص شمارش (Slide chamber) انتقال داده شده و با میکروسکوپ Invert (معکوس) با عدسی ۴۰× مورد بررسی و شناسایی قرار گرفت (اسماعیلی ساری، ۱۳۷۹ و بلچر و سویل، ۱۳۸۵). مشاهده‌ی هر نمونه، سه مرتبه تکرار و میانگین آنها با استفاده از فرمول شمارش فیتوپلانکتون‌ها به میزان تعداد در یک لیتر تعیین داده شد (Clesseni *et al.*, 1989).

بررسی آماری

نتایج بدست آمده با نرم افزار SPSS و به روش آنالیز واریانس یک طرفه و آزمون توکی مورد مقایسه قرار گرفتند.

نتایج

در این مطالعه نمونه‌های فیتوپلانکتون از ۲ جنبه کمی و کیفی مورد بررسی قرار گرفتند. جملاً ۲۸ جنس از ۴ شاخه‌ی جلبک‌های سبز (Chlorophyta)، جلبک‌های سبز-آبی (Cyanophyta)، دیاتومه‌ها (Bacillariophyta) و اگلنوفیتا (Euglenophyta) شناسایی شدند (جدول ۱).

از بین شاخه‌های بررسی شده، Chlorophyta با داشتن ۱۲ جنس، بالاترین تعداد تنوع جنس‌های فیتوپلانکتونی را به خود اختصاص داده است. در نمونه برداری‌های انجام شده از استخراج‌های بچه ماهیان (۷ بار نمونه برداری) در فصل زمستان و بهار، تنوع و تعداد جنس‌های شاخه‌ی Cyanophyta از بقیه‌ی شاخه‌های شناسایی شده در مطالعه‌ی حاضر بیشتر بود.

جدول شماره ۱- جنس‌های فیتوپلانکتون شناسایی شده در طول دوره‌ی نمونه برداری در مزارع پرورش ماهی از ادگان

شاخه	جنس	مزرعه ۱	مزرعه ۳	مزرعه ۴	مزرعه ۲ (شاهد)
<i>Bacillariophyta</i>	<i>Stephanodiscus</i>	+	—	—	—
	<i>Amphiprora</i>	+	+	+	—
	<i>Nitzschia</i>	+	+	+	+
	<i>Navicula</i>	+	+	+	+
	<i>Cyclotella</i>	+	+	+	—
	<i>Fragilaria</i>	—	—	+	—
<i>Cyanophyta</i>	<i>Oscillatoria</i>	+	+	+	+
	<i>Gloeocapsa</i>	+	+	+	+
	<i>Phormidium</i>	+	+	+	—
	<i>Aphanizomenon</i>	—	—	+	+
	<i>Merismopedia</i>	+	+	+	+
	<i>Spirulina</i>	—	—	—	—
	<i>Chroococcus</i>	—	+	—	—
	<i>Anabaenopsis</i>	—	+	+	—
	<i>Dactylococcopsis</i>	+	+	+	—

+ + + + <i>Treubaria</i>	Chlorophyta
- + + + <i>Chodatella</i>	
+ + + + <i>Chlamydomonas</i>	
+ + + + <i>Scenedesmus</i>	
- - + + <i>Tetraedran</i>	
+ - - + <i>Staurastrum</i>	
+ + + + <i>Ankistrodesmus</i>	
- + - + <i>Actinastrum</i>	
- + + - <i>Coelastrum</i>	
+ + + + <i>Pediastrum</i>	
+ + + + <i>Crucigenia</i>	
+ + + + <i>Chlorogonium</i>	
+ + + + <i>Euglena</i>	
	Euglenophyta

در استخرهای پرواری (۱۰ بار نمونه برداری) در تابستان افزایش در تنوع جنس‌های Chlorophyta دیده شد، اما از نظر شمارش تعداد کل پلانکتون مشاهده شده شاخه‌ی Cyanophyta در رتبه اول قرار داشت. در میان انواع فیتوپلانکتون شناسایی شده، جنس‌های: *Aphanizomenon*، *Oscillatoria*، *Phormidium* با تعداد بسیار زیاد مشاهده شدند (جدول ۲ و ۳).

تعداد کل فیتوپلانکتون‌های شناسایی شده در استخرهای مذکور در کل دوره نمونه برداری در جدول‌های (۲ و ۳) نشان داده شده است. در این جدول‌ها روند تغییرات تعداد کل پلانکتون‌ها در زمستان و تابستان و نیز گونه‌های سمی و مضر مانند *Aphanizomenon* و *Oscillatoria*، *Phormidium* در مزارع مختلف به راحتی قابل مشاهده و مقایسه است. در استخرهای مورد مطالعه جنس *Anabaena* و *Microcystis* دیده نشد.

جدول شماره ۲ - تعداد برخی از جنس‌های سمی سیانوفیتها به کل سیانوفیتها در استخرهای بچه ماهی (سلول در لیتر)

مزرعه ۴		مزرعه ۳		مزرعه شاهد(۲)		مزرعه ۱		جنس
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۱/۰۵	۷۲۰۰	۱/۶۷	۴۸۰۰	۰/۸۷	۱۸۰۰	۱/۷۶	۱۱۰۰	<i>Oscillatoria</i> *
۲۵/۷۷	۱۷۵۲۰۰	۹/۷۹	۲۸۰۰۰	۷/۵۷	۱۵۵۰۰	۲۶/۴۴	۱۶۴۴۰۰	<i>Phormidium</i> *
۳۱/۹۰	۲۳۶۸۰۰	—	—	—	—	۱۰/۰۳	۶۲۴۰۰	<i>Aphanizomenon</i> *
۷۸/۶۰	۵۳۴۲۰۰	۴۳/۷۷	۱۲۵۲۰۰	۶۷/۰۸	۱۳۷۳۵۰	۸۰/۷۷	۵۰۲۲۰۰	تعداد کل سیانوفیتها
۱۰۰	۶۷۹۶۰۰	۱۰۰	۲۸۶۰۰۰	۱۰۰	۲۰۴۷۵۰	۱۰۰	۶۲۱۷۰۰	تعداد کل فیتوپلانکتون‌ها

* فقط گونه‌هایی از سیانوفیتها که در گزارش‌ها عامل تلفات و سمیت هستند ذکر شده است.

جدول شماره ۳ _ تعداد برخی از جنس‌های سمی سیانوفیتها به کل سیانوفیتها در استخرهای پرواری (سلول در لیتر)

مزرعه ۴		مزرعه ۳		مزرعه شاهد(۲)		مزرعه ۱		جنس
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۴/۶	۸۲۸۰۰	۱۷/۴۸	۲۳۰۴۰۰	۱۵/۴	۱۹۹۶۰۰	۱۰	۲۱۰۴۰۰	<i>Oscillatoria*</i>
۱۰/۹۳	۱۹۶۸۰۰	۹/۵۵	۱۲۵۹۰۰	۳۵/۲۲	۴۵۷۸۰۰	۲۱/۲۷	۴۲۰۴۰۰	<i>Phormidium*</i>
۰/۱۷	۳۲۰۰	۱۰/۳۱	۱۳۶۰۰۰	۲/۵۳	۳۲۸۰۰	۰/۶	۱۲۰۰۰	<i>Aphanizomenon*</i>
۵۴/۸۷	۷۲۸۵۰۰	۶۹/۳۱	۱۱۰۲۴۰۰	۸۱/۲۸	۱۰۴۹۰۰۰	۷۷/۲۷	۱۵۲۷۱۰۰	تعداد کل سیانوفیتها
۱۰۰	۱۳۲۷۶۰۰	۱۰۰	۱۵۹۰۴۵۰	۱۰۰	۱۲۹۰۶۰۰	۱۰۰	۱۹۷۶۱۰۰	تعداد کل فیتوپلانکتون‌ها

* فقط گونه‌هایی از سیانوفیتها که در گزارش‌ها عامل تلفات و سمیت هستند ذکر شده است.

استخربچه ماهی در مزرعه(۲) شاهد در مقایسه با سایر استخرهای بچه ماهی، از تراکم فیتوپلانکتونی کمتری برقرار بود. اما این استخر از لحاظ جنس‌های سیانوبکتریایی، دارای کمترین مقدار نبود. این وضعیت در مورد استخر پرواری مزرعه (۲) شاهد نیز صدق می‌کرد.

نتایج آنالیز واریانس یک طرفه (ANOVA) بین تعداد فیتوپلانکتونهای شناسایی شده و شمارش شده در استخرهای پرواری نشان داد که بین مزرعه شاهد و سایر مزارع تفاوت معنی داری وجود ندارد ($P > 0.05$). همچنین از آنالیز واریانس یک طرفه بین تعداد فیتوپلانکتون شمارش شده در استخرهای پرواری مزارع ۱ و ۲ در تمام ماههای نمونه برداری (اردیبهشت تا شهریور) در مورد مقادیر شاخه‌ی *Bacillariophyta* تفاوت معنی دار مشاهده شد ($P < 0.05$). در استخرهای پرواری مزارع ۱ و ۲ در تمام ماههای نمونه برداری (اردیبهشت تا شهریور) در مورد مقادیر شاخه‌ی *Chlorophyta* و *Cyanophyta* تفاوت معنی دار مشاهده شد ($P < 0.05$). در استخر پرواری مزرعه ۱ در تمام ماههای نمونه برداری (اردیبهشت تا شهریور) در مورد مقادیر شاخه‌ی *Euglenophyta* تفاوت معنی دار مشاهده شد ($P < 0.05$).

تغییرات دمای آب استخرها در مقایسه با روند تغییرات کل جمعیت پلانکتونی موجود در مزارع به تفکیک استخرها در طول دوره نمونه برداری در شکل های(۲،۳،۴ و ۵) بیان شده است. با وجود کاهش واضح دما در بهمن ماه در تمامی مزارع افزایش تعداد فیتوپلانکتون مشاهده شد. این افزایش تعداد فیتوپلانکتون‌ها در مزارع ۱، شاهد (۲) و ۳ در حد متوسطی بود و تقریباً کمتر از 10^5 سلول در لیتر می‌باشد، اما در مزرعه ۴ اوج دوره زمستانی را در بهمن ماه با تعدادی در حدود $10^4 \times 32$ سلول در لیتر مشاهده شد. جمعیت فیتوپلانکتون موجود در استخر بچه ماهی در مزرعه ۴ (دی تا فروردین) خیلی بیشتر از سایر استخرها بود.

در استخرهای بچه ماهی در ۳ مزرعه شماره‌ی ۱، (۲) شاهد و ۳ (دی تا فروردین) با افزایش دما تا فروردین، یک اوج در جمعیت فیتوپلانکتون‌ها در فروردین وجود داشت. این وضعیت در مورد مزرعه ۴ بر عکس بود. اوج آن در بهمن بوده و پس از آن با افزایش دما از میزان پلانکتون آن کاسته شده است (شکل ۲،۳،۴ و ۵).

در دوره پرواری (اردیبهشت تا شهریور) استخر مورد نمونه برداری در تمام مزارع از لحاظ جمعیت پلانکتونی در حد بسیار بالاتری نسبت به وضعیت زمستان خود هستند (شکل ۲،۳،۴ و ۵). استخرپرواری مزرعه ۱ در طول دوره‌ی تابستان دارای یک روند تغییر منظم است. در این مزرعه اوج دمای آب (مردادماه برابر 31 درجه سانتی گراد) با اوج جمعیت پلانکتونی منطبق نیست. در تیر ماه میزان پلانکتون شمارش شده در استخر پرواری این مزرعه (حدود $10^4 \times 84$ سلول در لیتر) از دیگر مزارع در تمام طول دوره نمونه برداری بیشتر است (شکل ۲). در مزرعه شاهد (۲)

تغییرات جمعیت پلانکتونی روند منظمی نداشت و اوج آن منطبق با اوج دمای آب در مرداد ماه بود (شکل ۳). در مزرعه ۳ تغییرات جمعیت پلانکتونی روند منظمی نداشت. اوج آن در خرداد ماه مشاهده شد. و برخلاف سایر مزارع به جای کاهش تعداد پلانکتون در شهریور، افزایش وجود داشت (شکل ۴). مزرعه ۴ دارای یک روند تغییر منظم بود. در این مزرعه اوج دمای آب (مردادماه برابر ۳۱ درجه سانتی گراد) با اوج جمعیت پلانکتونی منطبق بود. (شکل ۵). بطور کلی در تمام مزارع در طول دوره ۹ ماه نمونه برداری، در بیشتر اوقات میزان سیانوفیتیها شمارش شده بیشتر از ۶۰ درصد جمعیت کل پلانکتون ها بودند که این نشانگر تعداد بسیار بالای جمعیت سیانوباکترها در این مزارع است.

تغییرات فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی آب

نتایج حاصل از ANOVA یک طرفه بین داده های ثبت شده ی فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی استخراهای بچه ماهیان نشان می دهد که در بین این مزارع تفاوت معنی دار وجود ندارد ($P > 0.05$) (جداول ۴، ۵ و ۷).

نتایج حاصل از ANOVA یک طرفه بین داده های ثبت شده ی فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی استخراهای پرواری نشان می دهد در بین تعدادی از این مزارع در مورد فاکتورهای pH، نیتریت و آمونیاک تفاوت معنی دار وجود دارد ($P < 0.05$) (جداول ۴، ۵ و ۷). مقدار pH بین استخراهای پرواری مزارع ۱ با ۳ در طول دوره نمونه برداری (اردیبهشت تا شهریور) دارای ارديبهشت تا شهریور) دارای اختلاف معنی دار بود ($P < 0.05$).

مقادیر نیتریت بین استخراهای پرواری مزارع ۱ با ۴ در طول دوره نمونه برداری (اردیبهشت تا شهریور) دارای اختلاف معنی دار بود ($P < 0.05$).

مقادیر آمونیاک بین استخراهای پرواری مزارع ۱ با ۲ و ۱ با ۴ در طول دوره نمونه برداری (اردیبهشت تا شهریور) دارای اختلاف معنی دار بود ($P < 0.05$).

جدول ۴- میانگین و انحراف معیار فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی آب مزرعه ۱ در کل دوره نمونه برداری (استخراج ماهی + استخراج پرواری) دی ماه ۱۳۸۷-شهریور ۱۳۸۸

فاکتور	میانگین	انحراف معیار	کمینه	بیشینه
فسفر کل (میلی گرم در لیتر)	۱/۲۱±۰/۹۸	۰/۲۷	۰/۲۷	۲/۶۷
نیتریت (میلی گرم در لیتر)	۰/۱۱±۰/۰۵	۰/۰۰۴	۰/۳۶	۰/۳۶
آمونیاک (میلی گرم در لیتر)	۰/۷۲±۰/۵۷	۰/۲	۰/۲	۰/۸
دما °C	۲۳/۲۵±۶/۲۵	۱۲/۵	۳۲	۳۲
اکسیژن محلول (میلی گرم در لیتر)	۷/۷±۱/۷۲	۴	۹/۵	۹/۵
شوری ppt	۱/۷۲±۱/۳۷	۰/۸	۰/۳۲	۰/۳۲
pH	۸/۵±۰/۸۱	۸/۱۴	۹/۱۷	۹/۱۷
شفافیت (سانتی متر)	۲۳/۳۱±۸/۴۵	۱۵	۶۰	۶۰
قلیابیت کل (میلی گرم در لیتر)	۱۲۷/۶۴±۱۵/۶۱	۱۲۰	۱۳۸	۱۳۸

جدول ۵- میانگین و انحراف معیار فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی آب مزرعه (۲) شاهد در کل دوره نمونه برداری (استخر بچه ماهی + استخر پرواری) دی ماه ۱۳۸۷- شهریور ۱۳۸۸

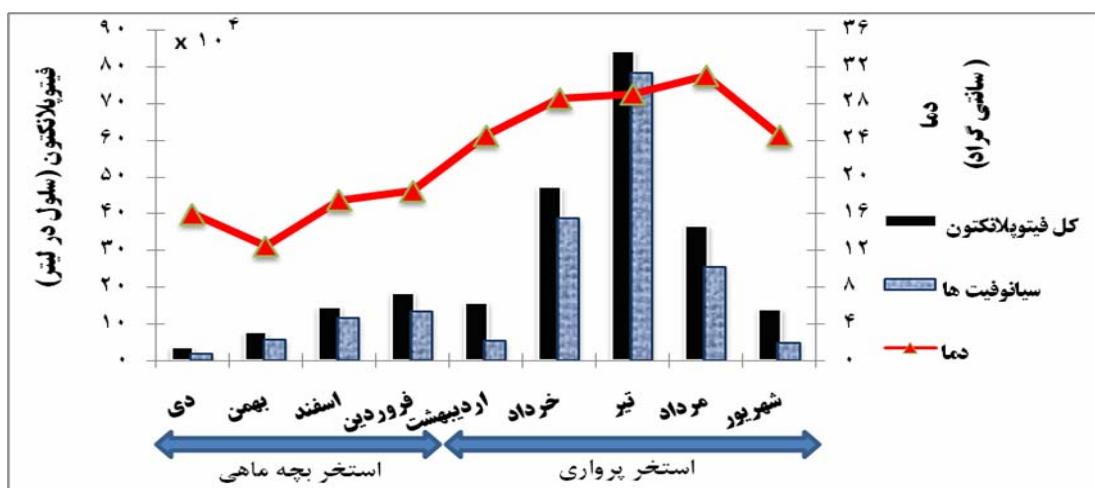
فاکتور	میانگین	انحراف معیار	کمینه	بیشینه
فسفر کل (میلی گرم در لیتر)	۰/۹۰۲	±۰/۰۷	۰/۳	۲/۷۵
نیتریت (میلی گرم در لیتر)	۰/۰۸۷	±۰/۰۱	۰/۰۰۱	۰/۳۸
آمونیاک (میلی گرم در لیتر)	۰/۴۹۱	±۰/۳۵	۰/۱۹	۱/۱
دما °C	۲۱/۸۹	±۶/۱۱	۱۲	۳۱
اکسیژن محلول (میلی گرم در لیتر)	۷/۴۸	±۱/۳۰	۵	۹/۱
شوری ppt	۱/۵۴	±۱/۰۱	۰/۶	۲/۰۶
pH	۸/۳۴	±۰/۵۰	۷/۹۳	۹/۱
شفافیت (سانتی متر)	۲۲/۵	±۳/۹۵	۱۵	۳۰
قلیاییت کل (میلی گرم در لیتر)	۱۱۰/۲۲	±۴۱/۱۴	۷۰	۱۶۵

جدول ۶- میانگین و انحراف معیار فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی آب مزرعه ۳ در کل دوره نمونه برداری (استخر بچه ماهی + استخر پرواری) دی ماه ۱۳۸۷- شهریور ۱۳۸۸

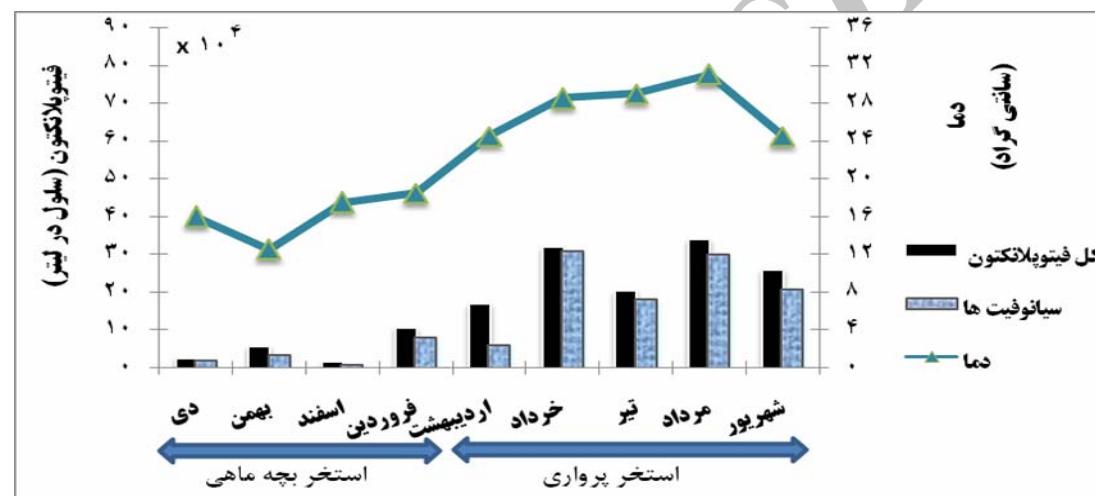
فاکتور	میانگین	انحراف معیار	کمینه	بیشینه
فسفر کل (میلی گرم در لیتر)	۱/۱۱±۰/۸۲	۰/۶۵	۰/۶۵	۴/۵
نیتریت (میلی گرم در لیتر)	۰/۱۳±۰/۰۸	۰/۰	۰/۰	۰/۵
آمونیاک (میلی گرم در لیتر)	۰/۸۵±۰/۶۴	۰/۰۲	۰/۰۲	۲/۲
دما °C	۲۲/۳۰±۶/۱۸	۱۲	۱۲	۳۱
اکسیژن محلول (میلی گرم در لیتر)	۷/۲۵±۱/۰۳	۶	۶	۹
شوری ppt	۱/۷۱±۰/۶۳	۰/۸	۰/۸	۲/۲۶
pH	۸/۵۶±۰/۷۸	۷/۷۷	۷/۷۷	۹/۴۱
شفافیت (سانتی متر)	۲۲/۲۲±۶/۴	۱۵	۱۵	۳۰
قلیاییت کل (میلی گرم در لیتر)	۱۴۵/۳۳±۴/۰۲	۱۴۰	۱۴۰	۱۵۶

جدول ۷- میانگین و انحراف معیار فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی آب مزرعه ۴ در کل دوره نمونه برداری (استخر بچه ماهی + استخر پرواری) دی ماه ۱۳۸۷- شهریور ۱۳۸۸

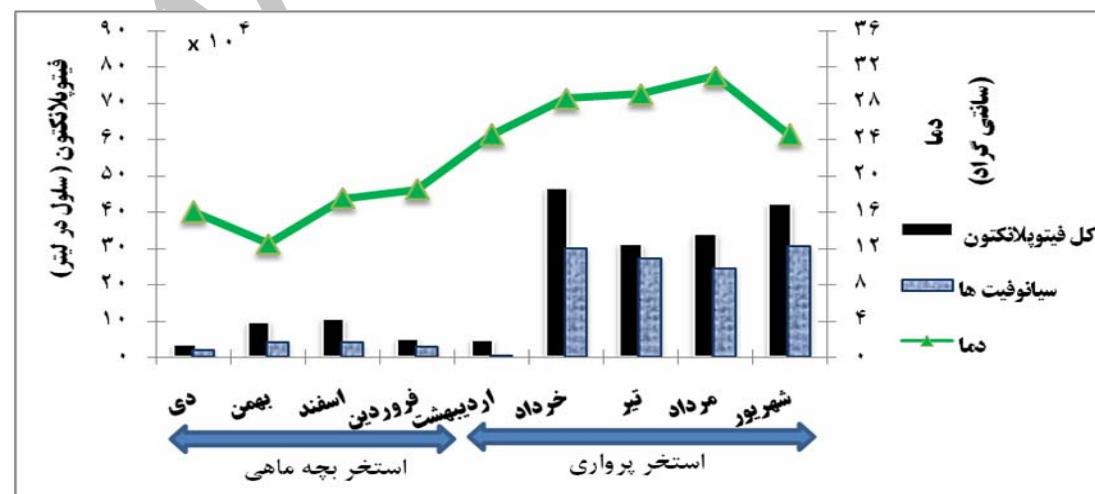
فاکتور	میانگین	انحراف معیار	کمینه	بیشینه
فسفر کل (میلی گرم در لیتر)	۱/۲	±۰/۸۴	۰/۲۹	۲/۴۵
نیتریت (میلی گرم در لیتر)	۰/۰۷	±۰/۰۴	۰/۰	۰/۲۸
آمونیاک (میلی گرم در لیتر)	۰/۸۵	±۰/۰۵	۰/۲	۳/۸
دما °C	۲۳/۹۷	±۶/۳۰	۱۳	۳۳
اکسیژن محلول (میلی گرم در لیتر)	۷/۷۱	±۱/۲۷	۴/۵	۹
شوری ppt	۱/۸۴	±۰/۹۶	۱/۱	۲/۳۴
pH	۸/۵	±۰/۸۵	۷/۸۷	۹/۳۲
شفافیت (سانتی متر)	۱۹/۱۶	±۲/۰۸	۱۵	۲۰
قلیاییت کل (میلی گرم در لیتر)	۱۴۳/۶۶	±۲/۸۳	۱۴۰	۱۵۰

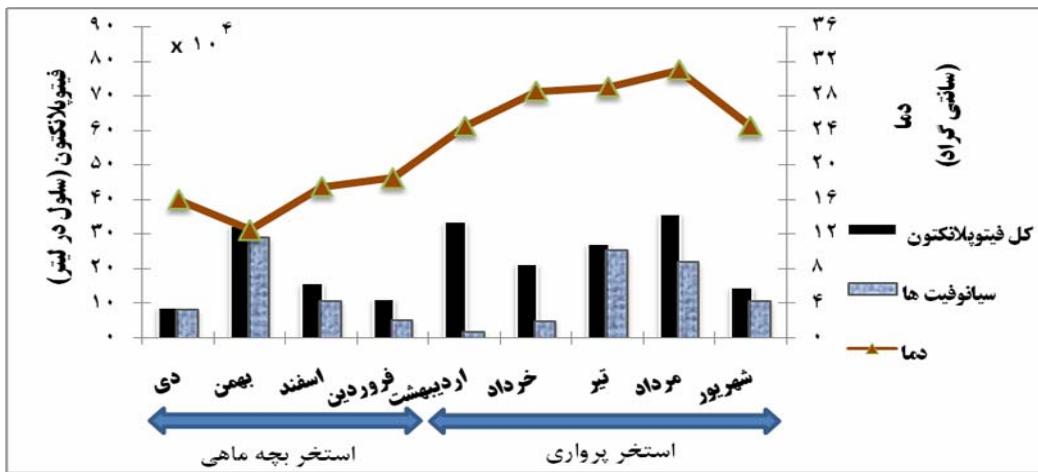
شکل ۲- نوسان دمای آب و جمعیت پلانکتونی در مزرعه پرورش ماهی ۱ فاصله در کل دوره نمونه برداری (استخر بجه ماهی + استخر پرواری) دی ماه ۱۳۸۷- شهریور ۱۳۸۸

شکل ۳- نوسان دمای آب و جمعیت پلانکتونی در مزرعه پرورش ماهی ۲ (شاهد) در کل دوره نمونه برداری (استخر بجه ماهی + استخر پرواری) دی ماه ۱۳۸۷- شهریور ۱۳۸۸

شکل ۴- نوسان دمای آب و جمعیت پلانکتونی در مزرعه پرورش ماهی ۳ در کل دوره نمونه برداری (استخر بجه ماهی + استخر پرواری) دی ماه ۱۳۸۷- شهریور ۱۳۸۸

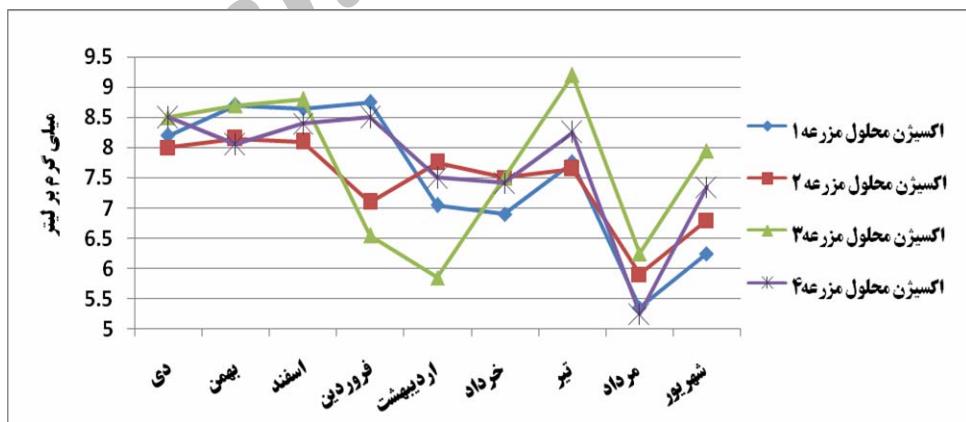

شکل ۵- نوسان دمای آب و جمعیت پلانکتونی در مزرعه پرورش ماهی^۴ در کل دوره نمونه برداری (استخر بچه ماهی + استخر پروواری) دی ماه ۱۳۸۷- شهریور ۱۳۸۸

نوسان اکسیژن محلول در استخرهای زمستان گذرانی تمام مزارع در طول ماه‌های نمونه برداری روند مشخصی را نشان داد. در اسفند ماه مزارع ۲، ۳ و ۴ اوج مشخصی از این افزایش را نشان داد. اما در مزرعه ۴ این حالت دیده نشد و بطور مشخص در فروردین، مزرعه ۴ دارای بالاترین اوج اکسیژن محلول بود و میزان اکسیژن محلول در طول فصل زمستان در بقیه مزارع بطور محسوسی در حال کاهش بود. (شکل ۶)

تغییر میزان اکسیژن در استخرهای پروواری در تابستان روال چندان منظمی نداشت، بطور کلی در اکثر ماه‌ها کمتر از زمستان است. مزرعه ۳ در مقایسه با سایر مزارع در تمام طول تابستان از میزان اکسیژن محلول بیشتری برخوردار بود.

نکته مشترک در تمام مزارع این است که در تیرماه دارای یک افزایش مقادیر اکسیژنی قابل ملاحظه هستند. در آخر تابستان این میزان کاهش یافت (شکل ۶). لازم به ذکر است که تا انتهای دوره در هیچ‌کدام از استخرهای مورد بررسی (بچه ماهی و پروواری) گزارش تلفات ماهی فیتوفاگ مشاهده نشد.

شکل ۶- تغییرات اکسیژن محلول در طول دوره نمونه برداری در استخرهای پروواری مزارع مختلف

بحث و نتیجه‌گیری

ترکیب جمعیت‌های فیتوپلانکتونی در تمامی استخرها بر اساس درصد حضور و فراوانی به ترتیب شامل جلبک‌های سبز_آبی، جلبک‌های سبز، دیاتومه‌ها و اوگلنوفتیا بود که بانتایج (حکیمی مفرد، ۱۳۸۶) و Milstein et al., 2006 مشابه می‌باشد.

در تمامی استخراها فراوانی فیتوپلانکتون در ماه های مختلف دارای تفاوت معنی دار بود ($P < 0.05$). تعداد کل فیتوپلانکتون در مزرعه ۱ در تمام ماه های نمونه برداری (دی تا شهریور) با یکدیگر دارای تفاوت معنی دار بود ($P < 0.05$). تعداد کل فیتوپلانکتون در مزرعه ۲ نیز در تمام ماه های نمونه برداری (دی تا شهریور) با یکدیگر دارای تفاوت معنی دار بود ($P < 0.05$). تعداد کل فیتوپلانکتون در مزرعه ۳ بجز در ماه های دی با فروردین، بهمن با اسفند و فروردین با اردیبهشت ($P > 0.05$), در بقیه ماه های دوره نمونه برداری تفاوت معنی دار بود ($P < 0.05$).

تعداد کل فیتوپلانکتون در مزرعه ۴ بجز در ماه های دی با فروردین، بهمن با اردیبهشت، اسفند با شهریور و اردیبهشت با مرداد ($P > 0.05$) در بقیه ماه های دوره نمونه برداری تفاوت معنی دار بود ($P < 0.05$). این نتایج، مشابه نتایج (Zhi-Xin Ke *et al.*, 2008) می باشد. تنوع فیتوپلانکتونی شناسایی شده در این مطالعه نسبت به بررسی های مشابه (Jha and Barat, 2005) و (Milstein *et al.*, 2006) بیشتر بود.

تراکم متوسط سیانوفیت ها در طول دوره نمونه برداری (۹ ماه) در استخر مزرعه ۱ برابر با $10^6 \times 14/2$ سلول در لیتر بود (جدول ۲ و ۳) که شامل ۸۶ درصد از کل پلانکتون موجود در این مکان، در استخر مزرعه شاهد برابر با $10^6 \times 19/1$ سلول (جدول ۲ و ۳) در لیتر شامل ۷۹ درصد از کل پلانکتون موجود در این مکان، در مزرعه ۳ برابر با $10^6 \times 22/1$ سلول در لیتر (جدول ۲ و ۳) که شامل ۶۵ درصد از کل پلانکتون موجود در این مکان و در مزرعه ۴ برابر با $10^6 \times 26/1$ سلول (جدول ۲ و ۳) در لیتر بود که شامل ۶۲ درصد از کل پلانکتونهای موجود در این مکان بود. تراکم بسیار بالای سیانوفیتها در تمام این مزارع می تواند به دلیل غنی بودن آب ورودی مجتمع (گودرزی، ۱۳۸۹) باشد. البته بالا بودن فراوانی و تنوع فیتوپلانکتون ها در این بررسی می تواند وابسته به شرایط اقلیمی منطقه نیز باشد.

با وجود اینکه با افزایش دمای هوا و آب در فصل بهار توقع افزایش پلانکتون در مزارع مذکور بود، اما کاهش در تعداد فیتوپلانکتون دیده شد که می توان این علت را به افزایش رشد بچه ماهیان در فصل بهار و افزایش مصرف این ماهیان که از نظر فاصله وزنی در حد انتقال به استخراهای بالغ بودند دانست. با ادامه می روند افزایش گرما در تابستان بر تنوع و تعداد این جلبک ها بطور چشمگیری افزوده شد (شکل ۷). این افزایش تحت شرایطی مانند افزایش pH، دما و نور، مشابه تحقیقات (Lee and Rhee, 1999) و (Reynold, 2000) است.

Scheffer و همکاران (۱۹۹۷) با توجه به اطلاعات بدست آمده از تحقیقات مشابه در تعدادی از استخراهای پرورشی، همراه با مدل های ریاضی نشان می دهد که غلبه سیانوباکتریایی یک حالت پایای جایگزین در جوامع پلانکتونی در اکوسیستم های آبی کم عمق می باشد. چرا که این گروه از جلبک های سبز-آبی بیشتر به آب های دارای شفافیت پایین سازگار هستند و کدورت آب را برطبق منافع خود بالا می بردند.

مطابق بیان (Scheffer *et al.*, 1997)، علی رغم اینکه بین تراکم سیانوفیت ها و شفافیت آب رابطه مستقیم وجود دارد، ولی در مطالعه حاضر در هیچ یک از استخراها رابطه معنی داری بین تراکم فیتو پلانکتون و میزان شفافیت مشاهده نشد که احتمالاً به دلیل کدورت بالای آب ورودی است که ناشی از گل آلودگی آب رودخانه کارون بود.

در بین انواع فیتوپلانکتون مشاهده شده، گونه های *Phormidium sp.* و *Aphanizomenon sp.* از جلبک سبز-آبی نیز مشاهده شد که ترشح سم از این گونه و مرگ و میر ماهیان بوسیله‌ی آنها، توسط محققین مختلف (Schwimmer and Schwimmer, 1964; Collins, 1978; Carmichael, 1990; Carmichael and Schwimmer, 1990) گزارش شده است.

Affan (2001) بنابراین احتمال تلفات به دلیل وجود انواع سمی فیتوپلانکتون را می توان در نظر گرفت. Affan و همکاران (۲۰۰۳) هنگام بررسی تلفات ماهیان گرمابی در ایالت Mymensingh بنگلادش، جنس های *Aphanizomenon* را با میزان $10^3 \times 80/22$ سلول در لیتر که ۳۳/۹۸ درصد کل فیتوپلانکتونی و *Microcystis*

را با میزان $130/5 \times 10^3$ سلول در لیتر که درصد کل فیتوپلانکتون موجود بود در روز تلفات گزارش کردند. در طول دوره نمونه برداری در استخرهای مورد مطالعه جنس *Anabaena* و *Microcystis* دیده نشد. گرچه استخرها از لحاظ میزان جنس‌های سیانوفیت‌ها در حد بسیار بالایی قرار داشتند و حاوی تعداد بالایی *Aphanizomenon* و *Oscillatoria* و *Phormidium* بودند. اما با توجه به این که این جنس‌های سمی، اکثریت سیانوفیت‌ها و کل پلانکتون را تشکیل نداده بودند (عدم غالبیت آنها) و همچنین بعلت عدم مشاهده مرگ و میر ماهیان در استخرهای مورد مطالعه در دوره نمونه برداری، درنتیجه علت مرگ ماهیان را در سال‌های اخیر بصورت قطعی نمی‌توان شکوفایی جلکی سیانو فیتها بیان کرد.

تغییرات اکسیژن محلول در استخرهای زمستانه (شکل ۶) تقریباً روند ثابتی داشت، گرچه به طور دائم در حال کاهش و افزایش بود و احتمالاً عدم برنامه‌ریزی منظم در کود دهی و وضعیت آب منطقه که امسال کمتر از سال‌های قبل بود در بروز این مسئله دخیل بوده است.

در حالت کلی اکسیژن آب استخرهای بچه ماهی، در ۴ مزرعه دارای یک اوج در اسفند ماه (۸/۸-۸/۱ میلی گرم در لیتر) بود. حداقل این فاکتور در فروردین ماه در مزارع ۲ و ۳ (۷/۱-۶/۵ میلی گرم در لیتر) مشاهده شد (شکل ۶) که از دلایل آن می‌توان بزرگ شدن اندازه ماهیان و افزایش نیاز اکسیژنی آنها و همچنین کاهش تولید پلانکتونی استخر باشد.

میزان اکسیژن محلول در استخرهای پرواری در تیر ماه دارای یک اوج بود (شکل ۶) و این احتمالاً به دلیل هدایت جریان آب از رودخانه کرخه در آن ماه به کانال اصلی آبرسان مجتمع پرورش ماهی آزادگان برای جبران کمبود آب و بالا بودن میزان فیتوپلانکتون در آن ماه (افزایش فتوسنتر) بود. *Affan* و همکاران (۲۰۰۳) هنگام بررسی تلفات ماهیان گرمابی در ایالت Mymensingh بنگلادش در روز تلفات غلظت اکسیژن محلول را $0.95/0.05$ میلی گرم در لیتر گزارش کردند. میزان DO در تمام مراحل نمونه برداری، دارای مقدار بسیار بیشتر از مقدار بیان شده توسط (Boyd, 2003) بود و در محدوده‌ی بیان شده توسط (Affan et al 1998) قرار داشت. بنابراین اکسیژن نمی‌تواند عامل نامطلوب در این دوره و سبب ایجاد تلفات باشد.

میزان نیتریت در ۴ ماه اول نمونه برداری در استخرهای بچه ماهی بطور متوسط در محدوده‌ی $0.05-0.02$ میلی گرم در لیتر قرار داشت. و در استخرهای پرواری مورد مطالعه بطور متوسط در محدوده‌ی $0.01-0.038$ میلی گرم در لیتر گزارش شد. میزان اندازه گیری شده در این بررسی از مقدار مجاز توصیه شده‌ی نیتریت برای آبزی پروری توسط (Brown, 1993) (کمتر از 0.03 میلی گرم در لیتر) بیشتر است. بنابراین می‌توان نیتریت را عامل احتمالی موثر در مرگ ماهیان به شمار آورد.

میزان آمونیاک غیر یونیزه در ۴ ماه اول نمونه برداری در استخرهای بچه ماهی بطور متوسط در محدوده‌ی $0.02-0.01$ میلی گرم در لیتر قرار داشت که بیشتر از غلظت قابل قبول بیان شده توسط (Boyd, 1998) است و عامل نامطلوب به شمار می‌آید. بنابراین احتمال وجود استرس و ضعیف شدن سیستم ایمنی در بچه ماهیان وجود دارد.

بنابراین احتمال وجود استرس و ضعیف شدن سیستم ایمنی در بچه ماهیان وجود دارد. بنابراین اظهارات Boyd (1998) میزان آمونیاک غیر یونیزه قابل قبول در آبزی پروری باید کمتر از 0.01 میلی گرم در لیتر باشد و این میزان بستگی به دمای آب استخرها و pH آن دارد، با افزایش درجه حرارت و pH، مقادیر آمونیاک غیر یونیزه تولید شده بالاتر می‌رود. میزان آمونیاک غیر یونیزه در استخرهای پرواری مورد مطالعه بطور متوسط در محدوده‌ی $0.03-0.028$ میلی گرم در لیتر قرار داشت.

با توجه به اظهارات Boyd، علت افزایش میزان آمونیاک غیر یونیزه استخرهای پرواری در تابستان را نسبت به دوره زمستان گذرانی می‌توان توجیه کرد. میزان آمونیاک در استخرهای پرواری بالاتر از غلظت قابل قبول بود که

احتمال استرس و مشکلات تنفسی برای ماهیان بالغ خصوصا در ماه مرداد که میزان اکسیژن دارای کمترین مقدار (حدوده ۵/۵-۶/۵ میلی گرم در لیتر) نسبت به ماه های دیگر بود را به وجود می اورد. بنابراین می توان آمونیاک را عامل احتمالی موثر در مرگ ماهیان به شمار آورد.

با توجه به وجود تلفات گسترده‌ی ماهی فیتوفاگ در سالهای پیشین (۱۳۸۴، ۱۳۸۵ و ۱۳۸۶) در مجتمع پرورش ماهی آزادگان که بدون هیچ گونه علائم ظاهری ثبت شده است و عدم مشاهده تلفات در سال جاری، به نظر می‌رسد فراتر از بررسی فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی آب و سموم ناشی از شکوفایی پلانکتونی (جلبک های سبز-آبی) باشد و این مطالعات باید به مدت چند سال تکرار شود تا به نتیجه‌ی قطعی دست یافت.

منابع

- احمدی، م. ر. و بانی، ع. ۱۳۷۸. بررسی ترکیب فیتوپلانکتونی حاصل از انواع بارور کننده‌ها در استخرهای پرورش ماهی گرمابی. مجله منابع طبیعی ایران، ۱(۵۲): ۳۲-۲۳.
- اسماعیلی ساری، ع. ۱۳۷۹. باکتری‌ها، جلبک‌ها، قارچ‌ها و بی‌مهرگان آب شیرین. موسسه تحقیقات شیلات ایران. تهران. ایران.
- هیلاری، ب. و سوئل، ۱۳۸۵. راهنمای شناسایی جلبک‌های آب شیرین. محمدی، هادی. (گردآورنده). انتشارات علمی آبزیان، تهران، ایران.
- محمدیان، م. ۱۳۸۷. مطالعه آلدگی انگلی آبشش ماهی کپور نقره‌ای و ضایعات آن در مزارع پرورش ماهی و مجتمع آزادگان. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات خوزستان. اهواز.
- حکیمی مفرد، ر. ۱۳۸۶. گزارش عملکرد اتحادیه آبزی پروری استان خوزستان، انتشارات اتحادیه آبزی پروری استان خوزستان.
- گودرزی، گ. ۱۳۸۹. بررسی اثرات زیست محیطی مجتمع پرورش ماهی آزادگان. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات خوزستان. اهواز.
- Affan, M. A., Khan, S., Imokawa, M. & Uneo, Y. 2001. Determination of microcystins in natural waters of Bangladesh. 6th Asian Fisheries Forum, Kaohsiung, Taiwan.
- Affan, M. A., Jewel, M. A. S. & Khan, S. 2003. Fish mortality due to cyanobacterial bloom in an aquaculture pond in Bangladesh. Pakistan Journal of Biological Sciences, 6(12): 1046 -1050.
- Azevedo, S. M. F. O., Evans, W. R., Carmichael, W. W. & Namikoshi, M. 1994. First report of microcystis from a Brazilian isolate of the Cyanobacterium, *Microcystis aeruginosa*. J. Appl. Phycol., 6: 261-265.
- Boyd, C. E. & Tucker, C. S. 1998. Pond water quality management. Kluwer Academic Publishers, Boston, USA.
- Boyd, C.E. 1998. Water quality for pond aquaculture. Research and Development Series No. 43. International center for aquaculture and aquatic environments, Alabama Agricultural Experiment Station, Auburn University, Alabama.
- Brown, L. 1993. Aquaculture for veterinarian. Pergamon Press. Iowa. USA.
- Carmichael, W.W., Mahmood, N. A. & Heyde, E.G. 1990. Natural toxins from Cyanobacteria (blue-green algae). In: Hal, S., Strichartz, G. (Eds.), Marine Toxins. Origin, Structure and Molecular Pharmacology. American Chemical Society, Washington, DC.

- Carmichael, W. W. 2001. Health effects of toxin producing Cyanobacteria, "The CyanoHABs". *Human and Ecological Risk Manag*, 7(5): 1359-1401.
- Clesseni, L. S., Greenberg, A. E. & Trussell, R. R. 1998. Standard methods for examination of water and sea water. 17th edition. American Public Health Association. Washington, USA.
- Codd, G. A. 2000. Cyanobacterial toxins, the perception of water quality, and the prioritisation of eutrophication control. *Ecol engineering*, 16: 51-60.
- Codd, G. A., Edwards, C., Beattie, K. A., Barr, W. M. & Gunn, G. J. 1992. Fatal attraction to Cyanobacteria. *Nature*, 359: 110-111.
- Collins, M. 1978. Algal toxins. *Microbiol. Rev.*, 42:725-746.
- Dawson, R. M. 1998. The toxicology of microcystin. *Toxicon*, 36: 953–962.
- Jha, P. & Barat, S. 2005. Effect of water exchange on water quality the production of ornamental carp (*Cyprinus carpio* var. KOI L.) cultured in concrete tanks manured with poultry excreta. *Polish Fisheries*, 13(1): 77-90.
- Lee, T. J. & Rhee, G.Y. 1999. Kinetics of growth and death of *Anabena flos-acquae* (Cyanobacteria) under light limitation and supersaturation. *J Phycol.*, 35:700-709.
- Lagos, N., Onodera, H., Zagastto, H., Andrinolo, D., Azevedo, M.F.Q. & Oshima, Y. 1999. The first evidence of paralytic shellfish toxins in the fresh water cyanobacterium *Cylindrospermopsis raciborskii*, isolated from Brazil. *Toxicon*, 3: 1357- 1373.
- Milstein, A., Ahmed, A.F., Masud, O.A., Kadir , A. & Wahab, M.A. 2006. Effects of the filter feeder Silver carp and the bottom feeders mrigal and Common carp on small indigenous fish species (SIS) and pond ecology, *Aquaculture* 258: 439–451.
- Nishiwaki-Matsushima, R., Ohta, T., Nishiwaki, S., Suganuma, M., Kohyama, K., Ishiwaka, T., Carmichael, W.W.& Fujiki, H. 1992. Liver tumor promotion by the cyanobacterial cyclic peptide toxin microcystin-LR. *J. Cancer Res. Clin. Oncol.*, 118: 420–424.
- Paerl, H.W., Fulton, R. S., Moisander, P.H. & Dyble, J. 2001. Harmful freshwater algal blooms, with an emphasis on Cyanobacteria. *Sci. World J.*, 1: 76–113.
- Reynolds, C. S., Reynolds, S. N., Munawar, I. F. & Munawar, M. 2000. The regulation of phytoplankton population dynamics in the worlds largest lakes. *Aquat. Ecosystems Health management*, 3: 1-21.
- Rodger, H. D., Turnbull, T., Edwards, C. & Codd, G. A. 1994. Cyanobacterial (blue-green algal) bloom associated pathology in brown trout, *Salmo trutta* L., in Loch Leven, Scotland, *Journal of Fish Diseases*, 17: 177-181.
- Scheffer, M., Rinaldi. S., Gragnani, A., Mur, L.R.& Van Nes, E.H. 1997. On the dominance of filamentous Cyanobacteria in shallow, turbid lakes. *Ecology*, 78 (1): 272–282.
- Schwimmer, D. & Schwimmer, M. 1964. Algae and medicine. Plenum Press, New York. USA.
- Wetzel, R. G. & Likens, G. E. 2000. Limnological analysis – 3nd edition. Springer-Verlag. New York, USA.
- Zhi-X, K., Ping, X. & Long,G. G. 2008. Impacts of two biomanipulation fishes stocked in a large pen on the plankton abundance and water quality during a period of phytoplankton seasonal succession. *Ecol. Eng.*, 35(11): 92-98.